

HuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFi

Hungária fiataljai

(Rovatvezető: Zólyomi Kati)

**Rakd el a HUFI minden számát úgy, hogy mint kis "könyvecske" a kezed ügyében legyen.
A néprajz, néptánc, cserkészélet gyöngyszemeit gyűjtögetjük számodra!**

KI KICSODA (a Hungária magyar fiataljai közt)

Mindig fel-felhangzik a halk panasz: minden, ami történik a kolónia életében, ugyanazoknak az embereknek a munkája és annak eredménye...

Vagy: a cserkészek ugyanakkor a néptáncosok és egyből a ZIK diákok is... És: egy lényegében kis-számú csoport ember viszi, hajítja mindezt előre...

Mindez igaz, ezt letagadni nem lehet, hisz a kis közösségek ilyen "betegség-gel" küzdenek. A HUFI dolgozócsapat egyik fáradhatatlan, merném állítani leg-lelkesebb katonáját mutatjuk be most, de nemcsak mint "magyart", hanem mint egyetemistát, és sikeres magánvállalkozót is!

Beszélgetés Gemerrel (Demes Sanyi)

HUFI: Mivel foglalkozol "privát életedben", mi jelenti számodra a boldogságot, hogy keresed "helyed" a világban?

GEMER: Hétköznapijaim az egyetemmel majdnem teljesen betöltődnek. Külkereskedelmet tanulok, harmadik évet járom az UADE-ban (Universidad Argentina de la Empresa). Máskülönben 15 éves korom óta Disc Jockey vagyok, és már 4 éve saját rendezvény-szervező vállalkozásom van. Ez többször megnehezíti a tanulást, mert nemcsak hétvégeken dolgozom, hanem más estéket is igénybe veszek. Természetesen péntektől vasárnapig fut be a legtöbb munkám. Van, amikor a három nap alatt nem alszom egyetlen egy órát sem. Természetesen a szombat délutánomat cserkészetben töltöm (rajparancsnokként működöm a 18 sz. Bartók Béla csapatban).

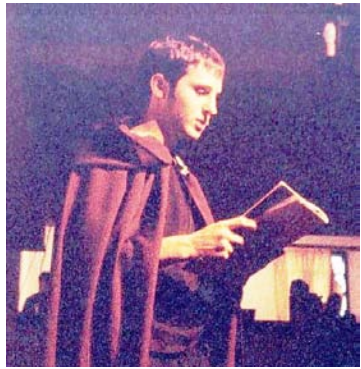

a dolgozó DJ

Nagyon szeretek utazni, és mivel braziliai (magyar cserkés) barátnóm van, "kényszerből" állandóan el kell utaznom São Paulóba!

H: Mit gondolsz, mi a valódi "szereped" a magyar közösségünk építésében, megmaradásában?

G: A cserkészlet keretében, ami manapság teljesen más, mint tíz évvel ezelőtt, ahol már a fiatalság is megváltozott mindenesféle igényével, minél érdekesebbé próbálok tenni a mozgalmat magam. Ifjúságunk megmaradása attól függ, hogy ma megkapja-e azt az érdekes foglalkozást, amit megkíván. Egyik legnagyobb aggodalmam az, hogy a cserkész foglalkozás után a gyerekeknek nincs más foglalkozási lehetőségük, magyar keretben, a magyar Hungária területén. Ezért annyira szívügyem a vadonatúj IFJÚSÁGI SZOBA sürgős befejezése. (A két volt káryaszobából tevődött össze ez az újdjóság! Szerk.)

a színész

a segédtsisz

KIHASZNÁLÓM AZ ALKALMAT, HOGY HIVATALOSAN KIHÍRDESEM MINDEN FIATALNAK, HOGY 2005. SZILVESZTER ESTÉJÉN felavatjuk új „birtokunkat” egy első "POOL VERSENNYEL".

H: A mai gondok mellett, vannak-e olyan álmaid, amelyeket nem tudsz elérni? Miért?

G: Nagyon fiatal vagyok még ahhoz, hogy elérhetetlen álmaim legyenek!

H: Mi az elképzelésed az argentinai magyar fiatalság jövőjét illetően?

G: A statisztikák szerint, közösségünk a krízises 50. életévét túllépte, és ez "felszívódást" vagy "halált" jelentene. De nem: még élünk! Ami nem azt jelenti, hogy örökké fennállhatunk. Idő kérdése, és munkánk minőségétől függ, hány évtized vagy század múlva fogunk mégis felszívódni teljesen... Olyan kevés órácskát tölthet egy vezető, vagy egy tanár a gyerekekkel, hogy, ha otthon nincs ápolva és megteremtve a magyar érzés és betanítva a magyar nyelv, a munkánk egyre nehezebb, sőt néha reménytelennek tűnik.

H: Mit "kérnél" a közösségünk idősebb tagozatától, amitől talán a kolóniánk sorsa is függhet?

G: Azt, hogy azok a közösségi szervezetek, amelyek elvileg azért létesültek, hogy az ifjúságot támogassák minden formában, hajtsák végre szerepüket! Ezt néha hiányolom, vagy - más esetekben - egyszerűen az odavezető út nagyon "kacsaringóssá" válik!

H: Köszö, hogy meséltél magadról, és hogy ennyit dolgozol "értünk". (ZK)

Olvasunk... és

gondolkozunk:

Eltelt ez év, ez a figyelemreméltó 2005... De akkora élmény-batyuval a hátán suhan át kincstároló emlékezetünk szuszékjába, hogy azt érzem jó ideig még mindnyájan idézni fogunk e 12 hónap "könyv-fejezeteiből". Mivel valamikor, nemrég, sorsot megelőző okoskodással kijelentettük, hogy a mi közösségünk is halad a felszívódás előrelátható útján, hadd soroljam fel itt előttetek a "kihalóban lévő" kolóniánk elmúlt hónapjai "kis" magyar eseményeit:

Az év elején majdnem 30 buenosai magyar töltött egy hónapot Magyarországon, első ízben csoportosan MAGYAR ÖSZTÖNDÍJAL! Káprázó szépségű SZÉKELYKAPU díszíti a vadonatúj Plaza Hungria-t. Palermóban, előzménytelen kiállításal mutatkozott be a nyilvánosságnak az összes Argentínában működő magyar intézmény. A ZIK ÖSZTÖNDÍJBIZOTTSÁG tovább dolgozik a következő fiatal csoport magyarországi útja anyagi támogatására. A buenosai CSERKÉSZCSAPATOK JUBI-táborra készülnek. A NÉPTÁNCSOKOK a VIII. DÉL-AMERIKAI Magyar Néptáncalálkozót szervezik. A CORAL HUNGARIA aratja egyik színvonalas sikerét a másik után, és ismét

magyarországi turnéra készül. A ZIK izgalommal különleges színdarabbal készül 2006-ra. A CSERKÉSZBÁLON voltak magyar elsőbálosok és új éjféli táncprodukció is. A VÍVÓ-szakosztály magyarjai változatlanul gyűjtik a díjakat. A SZENT LÁSZLÓ Iskolában egyre érdekesebb előadásokat tartanak. Újjászületett a kolónia újságja, az ARGENTINAI MAGYAR HÍRLAP. A Luján-i Bazilikában megtörtént a MAGYAR OLTÁR felavatása. Az ÁLOMGYÁR szintársulat modern, történelmi-táncos színdarabban készül az első határon túli fiatal magyar művészek turnéjára. Veszem észre, tényleg, veszély fenyeget, kihalunk...

Néhány héttel ezelőtt - szándékosan hagytam ki a felsorolásból - a Hungária terme ismét helyet adott egy feltűnően számos közönségnek egy 20 magyar által előadott megdöbbentető műsorral: Hogy elgondolkozzunk a szétszórt magyar fiatalság mai dilemmáján, azon, honnan jöttünk, és legfőbbképp azon, hogy merre megyünk! Hogy az idők haladtával megtanuljuk korszerű szemszögből megvilágítani magyarságunkat!

"Ne sírjatok a múlt után, mert ma, a szívnünkben hordott hazáért, nem meghalni kell, hanem örömteljesen, élni kell érte!"

Kereslek! Hol vagy, magyar?

Ott vagyok, ahol egy magyar még szántja-veti földjét!

Ott vagyok, ahol egy magyar cserkész lángra gyűjtja tábortüzét!

Ott vagyok, ahol a család az emlékeiről beszél!

Ott vagyok, ahol egy fiatal néptáncra viszi kedvét!

Ott vagyok, ahol egy bor után, már népdalra vált a hang!

Ott vagyok, ahol egy gyermek magyarul ír és olvas!

Ott, ahol égető könnyek sírnak a Himnusz alatt!

Itt fejezem ki mély hálámat minden fiatal magyar cserkészvezetőnek, tanárnak, kiscserkésznek, barátoknak, akik nélkül lehetetlen lett volna a tiszteletadás az 1956-OS MAGYAROK EMLÉKEZETÉRE:

Pappné Rácz Zizi (vajdasági asszony), Dombay Jenci (kalotaszegi férfi), Pérez Leidemann Nati (kalotaszegi lány), Kerekes Cili (moldvai csángó asszony), Bonapartian Edi (56-os utcai harcos), Demes Sanyi, Gerner (magyarok lelkiismerete), Szilvássyné Makkos Erzsébet (fiatal anya), Lajtaváryné Benedek Zsuzsi (költő), Jeffrey Szofi (fiatal leány-cserkésztsisz), Demes Feri (cserkésztsisz), Fóthy Gyuszko (öltönyös fiatal férfi), Nt. Tóth Kristóf (kalotaszegi lelkész), Kerekes Miki (egyetemista), Grabner Pisti (fiú), Demes Adri (kiscserkész-vezető lány), Makkos Viki, Mattiauda Szanti és Szilvássy Ignác (kiscserkészek), Bonapartian Dini (zenekíséret és vetítés), ifj. Zaha Sanyi (hang).

Az egész csoport

Jenci, Kristóf és Nati

Gerner, Zóka és Edi

Az 56-os harcos szavazata

Akik ott voltunk és megszólalhatunk, akik a Magyar lelkiismeretünk kérdéseire **tanúk előtt** válaszolhatunk, akik megtekinthették egy nagy

vetítő vásznon a népünk-fajunk megváltozhatatlan szétszórtságát, ismét bebizonyíthattuk:

NEM VAGYUNK EGYEDÜL!

A BUENOS AIRES-I MAGYAR NÉPTÁNCMOZGALOM

A dél-amerikai fesztiválok története (3) A TÁNCÉLŐADÁSOKAT KÖVETŐ SZIMPÓZIUMOK

Mindenből a legelső a legnehezebb... De a vele járó izgalom és boldogság, míg lüktetett-dobogtatja minden szervünket: *ezt ismerjük, ez az érzés egyenrangú a legmagasabb élvezettel.* Ilyen keretben történt meg az első "kísérlet-szimpózium" az 1986-os néptáncfalalkozó alkalmával. Akkor nem utána volt, hanem "alatta". A táncesték előtt meg után is, mentek-jöttek a fiatalok a Hungária és a Mindszentynum összes termében, folytak a mindenféle táncpróbák, az ismerkedő privát beszélgetések, az egymás utáni csodálkozások, felfedezések, és annak ellenére **menyien voltunk**, (nagyon sokan), a teljes rend uralkodott végig! Mondhatjuk, hogy szinte ösztönösen minden, magától, a megfelelő helyére zökkent.

Buenos Aires (1986) Konthur Mari a székelységről tart előadást

Konthur Mari cst. látta el akkoriban a kíváncsiság és tanulásvágy minden fokozatát. Önfeláldozóan, s leírhatatlan vidámsággal (ami Marira abszolút jellemző) "mesélte" el a megkívánt anyagot. Az ő szülőföldjéről, a székelyföldről nagyon sokat mutatott, férje Bercivel együtt: népdalt, balladát, táncrendet (sóvidékit), viseletet és verset is kaptunk...

Az "énekes" Mari, isteni orgánumával, hozzáértésével és előadóképességével, türelmesen elvetette a hallgató társaságban a szépen elénekelt magyar erdélyi népdal ezer magocskáját. Vele együtt mindnyájan Németországból jöttek; idetévedt Németh Laci cst. is, hangszereivel és néhány "kasztli-s" (vagyis a Burg Kastl-i diák, Kastl am Bergben) néptáncos cserkészrel. Így hát, igen, helyesen olvassátok, már akkor "élő zenére" állíthattuk be lelkünket-szívünket!

Konthur Marika

São Paulo (1988) Timár Sándor legényest tanít

A São Paulo-i második szimpózium már azon a lépcsőfokon "remekelt", ami akkoriban nem volt olyan mindennapi: Timár Sándor (Állami népiegyüttes, díjas mester) és Konthur Adrienne (Konthur Mari lánya, az Állami egyik táncosa) szakszerű irányítása alatt táncolt a tömeg egy héten keresztül (már az előadások után). Több más mellett, lényegében kalotaszegi (Erdély) és galgamenti (palóc) tánc és ének elsajátításával foglalkoztunk reggeltől estig. Ettől kezdve, valahogy (igen hamar, mondhatom) véglegesen "leesett a tantusz" minden dél-amerikai magyar néptáncos tudatában. Már nem kételkedhettünk: visszaút nélkül, visszaesés nélkül, **a legtisztább forrásból merítve**, megszilárdult a Dél-Amerikai Néptáncmozgalom!

São Paulo (1988) Mezőségi "szakdelután" Gyuriczáéknál

Ha azt éneklek halkán a fületekbe, hogy "ÉN AZ ÉJJEL NEM ALUDTAM EGY ÓRÁT... HALLGATTAM A...", bizonyára tudom, hogy akik ott voltak, azonnal tudják, miről van szó! A Honvéd együttes egyik "remek-táncosa", Román Sanyi keze-lába alá került minden együttes táncosa. Az idézet népdal kezdete, észak-mezőség (Erdély) dombos tájairól hozta a dallamot, hogy a lábak-kezek megmozdulhassanak az akasztós, átvétős és forgató egymásbefolyó figuráiban. Vegyítve, a Kárpát-medence másik oldaláról, a Dél-Alföldről (Szeged és Tápé környéke) tanultuk meg a "dél-alföldi" csárdás titkait, oláhossal együtt. A szimpózium ismét sikerült, és a Regösök majdnem "en plein" részt is vehettek.

Montevideo (1992) Román Sanyi

Buenos Aires (1995) Makovinyi Tibi kalotaszegi csárdást tanít

1995... drága Szanti kisfiam hetedik hónapja "táncolt" a hasamban... és végig táncolta a két táncestét és az utána következő szimpózium **egy negyedét** (aztán mamája "leült" a hát-sójára (nagy nehezen) még két hónapig). Már másodszerre Buenosban, Makovinyiék, Tibi és Mariannó vették át a szakszerű oktatást. A Hungária (akkoriban a még használható, gyönyörű tükrös MIK próbatermünkben) "remegett", tíz napon keresztül, a frenetikus csapásoló összejátszott ritmusától, a népdalok és sifitelések (kurjongatások) dallamától, és mindnyájunk szíve repedezett a megelégedettségtől, Tibiék végtelen humora és kedvességétől! Velük együtt érkezett HUBA bácsi (Stoller Antal mester -Avas Együttes vezetője és a Honvéd együttes főmérnöke), aki természetes, mély nyugalomával minden este a táncanyag vidékeiről és hagyományáról oktatott. A szimpózium, ebben az esetben is, igen érdekes és praktikus volt: "csiszolással" is gazdagodott (a meglévő táncanyag stílusával foglalkoztunk: székelyföldi táncok, kalotaszegi csárdás és legényes, moldvai táncrend és galgamenti verbunk és csárdás, amelyre koreográfia is készült). A táncestéket lezáró TÁNC HÁZ fantasztikusan sikerült! A Hungária nagytermében **több százával** táncoltak a magyarok, nemcsak a rutinos együttes táncosai, hanem szinte az egész kolónia! Azóta sem láttam ilyet Buenosban!

Kis adat: úgy Konthur Mari, mint Román Sanyi és Makovinyiék, személyes fellépésükkel is szívtették a találkozó gáláit. Mindnyájan viseletben, magyar "kollégaijjak" együtt szeretettel mutatkoztak be a közönség előtt.

Marika és Laci

Makovinyiék a színpadon

São Paulo (1997) Timár Sándor szabadtéri edzés alatt

Timár Sanyi bácsi (már másodszer) és felesége Böske voltak az oktatók. A kiválasztott táncrendek: Mezőföldi (Dunántúl) és Vajdaszentiványi (Erdély). Ennek a találkozóznak már különleges "színe" keletkezett. Egyrészt az anyagi tényező hatása miatt (az együttesek nem teljes létszámmal vettek már részt). Másrészt pedig az a valóság, hogy habár a legfiatalabb nemzedékből adódó táncosokból igen sokan csak "konyhaszinten" vagy már egyáltalán nem beszélnek magyarul, a néptánc által mégis a magyar kultúrát ápolják és adják át a néző-figyelő világnak... És, nincs kizárva az a lehetőség sem, hogy - a néptánc és a népdal elsajátítása által - talán többen közülük (főleg, ha járnak rendszeresen a Kárpát-medencében, és ezt teszik is!) meg is tanulnak magyarul az évek folyamán.

Timár Sanyi bácsi népdal szövegét mutatja

MEGHÍVÓ
VIII. Dél-Amerikai Magyar Néptáncfalalkozó
2006 júliusában, Buenos Aires, ARGENTÍNA

A csodálatos 2004-es Montevideói találkozó után most a Buenos Aires-i magyarokra kerül sor megszervezni a következőt. Mégpedig nagy örömmel közlöm, hogy **a tervet már be is indítottuk!**

Elképzelés: két esti előadás egy fővárosi színházban és egy egyhetes szimpóziumról lenne szó.

A Fesztivál célja: megerősíteni a kapcsolatokat a különböző dél-amerikai együttesekkel. Megismerkedni, találkozni régi barátainkkal és persze a néptánc terén is növekedni, fejlődni és fellendíteni a dél-amerikai magyar néptánc mozgalmat.

Többek között, mint adat, szeretném hozzátenni, hogy jövőre pont 20 éves lesz a Fesztiválok találkozója, tehát szép keretet adhatunk a jövőendő eseménynek. (Az első szintén Buenos Airesben volt, 1986-ban)

Meghívást kapnak a következő együttesek:

- Pántlika (Brazília)
- Tündérgyűjtő (Uruguay)
- Zrínyi (Brazília)
- Gyöngyösbokréta (Venezuela)
- Jaraguá do Sul (Brazília)
- Regös (Argentína)

Remélem mindenki felkészülhet időben az útra (finanszírozás, koreográfia, stb.). Ezért már most szólunk, hogy legyen idő mindent megszervezni. Serkentsétek együtteseiteket sok kedvvel és lelkesedéssel!

MINDENKI jelenléte fontos a találkozó sikeréhez! Terveink között, a hivatásos néptánc páron kívül, egy népzene bandát is szeretnénk kihozni. Ez csak az egyik nagy álmunk - a sok közül...

Szívesen fogadunk minden ötletet és kérdést.

Szívélyes üdvözléssel, a Szervezőbizottság nevében,

Bonapartian Edi, Regös Néptáncgyűjtés vezetője

e-mail: edibon1@yahoo.com / fesztival_2006@yahoo.com

LEVÉL ERDÉLYBŐL

Regöseink az idén februárban felejthetetlen erdélyi útjuk alkalmából t.k. Gyergyóremetere is ellátogattak, ahol fölléptek és fölvetették a kapcsolatot a Hargita Népiegyüttessel. Emellett összebarátkoztak Anna nénivel, aki a helybeli polgármester Laczkó-Albert Elemér édesanyja. A néni küldött ajándékba 5 eredeti, népviseleti fiú táncinget a Regösöknek! Íme a polgármester legutolsó, megható levele:

„Az ingekért ne zavartassátok magatokat, ajándék, esetleg alkalmanként mondjátok el nyilvánosan, hogy Gyergyóremete – Erdély adománya.

Örülünk ennek a kapcsolattartási lehetőségnek és a telefonhívásnak szintén. A távolság ellenére szeretnénk ápolni a kapcsolatot, barátságot. Mindig szívesen látott vendégek lesztek, a kapuk és a szívünk nyitva áll előttetek.

Postacímünk közös édesanyámékkal, a lapokat megkapjuk, a könyvtárban lefűzve őrizzük.

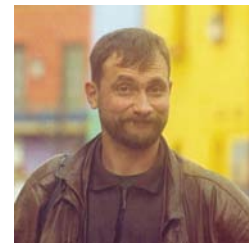
Szeretettel üdvözlünk minden ismerős és ismeretlen argentinai magyart. Elemér”

Montevideo (2004) Hatalmas táncoló emberkör a tengerparton

Makovinyi Tibikénk (már negyedszer járt itt „lent”, a világ végén...) ropta szorgalmasan-szüntelen, szinte már "mellettünk" a magyar néptánc mozzanatait... ebben az esetben a Dél-Alföldi és Kalotaszegi (Erdély) csárdásokat.

A "tanuló csapat" igen nagy része nagyon fiatal néptáncosokból tevődött össze. Buenosból, a hagyományos "Regösökön" kívül, az azóta már szakszerűen működő "Tilinkó" együttes tagjai is ott lehettek! Szóval, itt sincs "kihalás". Szaporodnak a néptánc együttesek népei, mint a "csicsóka"! (kis burgonya).

Makovinyi "Maki" Tibor

SZÉP ÉLETV, CSERKÉSZÉLETV

JUBILEUMI TÁBOROK DÉL-AMERIKÁBAN:

(2. rész)

MARTÍN GARCÍA SZIGET – 1976

Ha valódi "vadregényes helyet" keresnél táborozásra, akkor ezt válaszd! A La Plata folyó mellől közepén, dzsungelhez hasonló növényzettel, madarakkal, nedvességgel, izgalmas cikázó ösvényekkel a dús erdő sűrűjében! Habár a meleg és a szúnyogok enyhén zavarók voltak, és egy iszonyatos vihar megbolygatta a táborozók rutinját, mégis, kifejezetten jó volt!

LAGO STEFFEN - 1984

LA ESMERALDA – 1987

Tábor a tenger mellett! Az uruguayi partok szépsége volt a kerete, a vidámságunk a hangulata! Ez tényleg egy vidám tábor volt! Nagyon sokat nevtünk, és egy önfe-

ledt, szinte intim légkörben teltek a napok, izletes, változatos, finom kosztal (többek közt, géhás voltam, hi hi hi), állandó nap-sütéssel és szuper programmal.

A következő számokban az utolsó három JUBI-ról mesélek majd (Brazília 1991, Córdoba 1998 és Brazília 2001) és megmutatjuk a frissen megtartott San Martín de los Andes-i utolsó JUBI-t is!

De most, befejezésül, szeretnék megemlékezni egy pár olyan cserkészcsapatról, akik már nincsenek köztünk, de a JUBI táborok szíve-lelke voltak sok-sok évig: Cala bá és Laci bá (id. Benedek László és vt. Hefty László), mindig kedvesen, jókedvűen és őszintén viszonyultak hozzánk.

LAGO STEFFEN - 1984

Az első "vegyes házaspárok" csoportja gyermekei az argentin magyar cserkészletben! Régen történt már az, amikor még a buenosi magyar cserkészközösség nem látta a később

egy sátor a tó mellett....

bekövetkező veszélyt. A felfogás zseniális volt, és mégsem volt még életképes. Annyira "modern" és tágasnak tűnt, hogy nem volt felfogható fontossága. Mégis, a több éven át kitartó munka csúcspontja a Steffen-i tó JUBI tábora volt, ahol a "tanuló csoport", saját altáborával, része lehetett a fantasztikus eseménynek! Habár nagyon fáj a szívnek a terv bukása,

hála a Jóistennek benne lehettünk, élvezhettük is, tanulhattunk belőle!

A sok altábor a tó partja körül, Argentína egyik legszebb hegyes vidékén, úgy feküdt, mint a manók házikói egy mesében. A narancssárga duplatetők kis színpontok voltak a dús-zöld táj területén.

Felavatták Budapest XII. kerületében a második világ-háborús áldozatoknak emléket állító turulmadaras szobrot

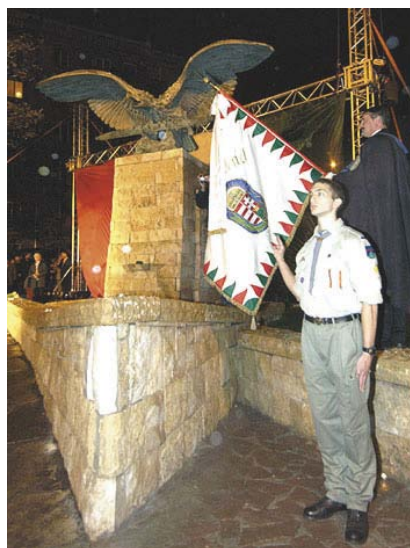
<http://www.mno.hu/cikk.mno?cikk=314842&rvt=61>

A TURUL szobrot a XII. kerületi önkormányzat polgármestere védeti. 1132 megálázott áldozat neve olvasható a talpazati kőfal fölötti táblán. A XII. kerület lakosai legalább 90%-ban büszke arra, hogy megépült, és a tér lassan kegyeleti helyé alakul.

De m s z k y Gábor városfő ezzel ellentétben azt mondta, hogy a XXI. században turulos emlékművet állítani a II. Világháború mártírjainak nem az áldozatok emlékének ápolását, hanem „meggyalázását jelenti”.

Sokan gyászoltak

Ott is résen vannak a cserkészek!

Az emlékező tömeg...

MEGHÍVÓ

A 39.sz. MAGYAROK NAGYASSZONYA leánycserkészcsapat 50 éves!

Szeretettel várjuk a csapat minden aktív és már nem annyira aktív tagját, hogy együtt ünnepeljünk

2005. december 18, vasárnap,

a ZIK-Karácsony után, 18-22 óráig, Plátanoson

A külföldön tartózkodó volt parancsnokokat kérem, nevezzenek ki valakit, hogy Plátanoson képviselje őket.

A Gondviselés és csapatunk szeretett Patrónája úgy akarták, hogy éppen ebben a jubileumi évben avattassék neki egy oltár a Lujáni Bazilika altemplomában. Mintha csak ránk gondolta, ránk vigyázna azóta is. Sok éven át vezérelt, őrizte bennünk a magyar, keresztény öntudatot.

A Csapat alapítója Máter Bodolai Margit, ő már a mennyből követi működésünket. Utána én lettem a cspk.

Cserkészszeretettel ölel,

Fóthy Istvánné, Balogh-Kovács Judith

DÖMÖTÖR GÁBOR BÁT KITÜNTETIK A KÜLFÖLDI MAGYAR CSERKÉSZSZÖVETSÉG Intéző Bizottságának elnökét illetve hivatalos magyar kitüntetés

Nagy öröm és megtiszteltetés érte Szövetségünket: Dömötör Gábort

**A Magyar Köztársasági
Érdemrend Tisztikeresztjével**

tüntette ki a Magyar Köztársaság elnöke, Dr. Sólyom László. A kitüntetést a New York-i Főkonzulátus október 23-i megemlékezése alkalmából Németh Zsolt, a Magyar Parlament Külügyi Bizottságának vezetője nyújtotta át Gábor bának.

Gábor bá köszönetében kihangsúlyozta, hogy a kitüntetést a KMCSSZ díjának tekinti, nem sajátjának. Majd néhány mondatban ismertette munkánkat, kie-

melve, hogy négy kontinens magyar ifjúságát neveli szövetségünk, immár 60 éve.

Szívből gratulálunk és további jó munkát kívánunk, Gábor bá!

**JELENTKEZTÉL MÁR
2006. JANUÁRI
AJUBITÁBORRA?**

jubitabor06@yahoo.com.ar
jubijelentkezes06@yahoo.com

JELENETEK A HUNGÁRIA IFJÚSÁGA ÉLETÉBŐL

Négy lány és három fiú, mind frissen kiképzett őrvezető... az idén végezték el a kiképző tábort a téli iskolaszünet alatt. Igen, szabad idejüket szánják ők is, mint sokan mások, a magyar-vonatközös foglalkozásokra.

A cserkészlet még mindig emberépítő soraiban, vagy a vidám néptáncosok közt vannak ők is, alig 15-16 évesen, akik dolgoznak érted!

Jelen pillanatban, az ő kezük irányítása alatt működik, tanul, játszik minden aktív magyar cserkészkorú gyermek... és mindig ott vannak, mindig mosolyognak, mindig pozitív a hozzáállásuk a követelményekhez.

Egymás közt barátok, szeretik egymást, együtt nőttek fel ők is, "a Hungária és a Cserkészház

meleg falai közt". Nekik is véget ér a 2005... mint szilárd ZIK diákok, nem akárhogy zárták le az idei munkát, hanem egy "vígjáték" előadásának készítésével és annak kóstolóként előadott bemutatójával: "Visszakérem az iskolapénzt".

A színdarabról majd még mesélünk a HUFI-ban!

Kerekes Cili, Demes Adri, Lovrics Alex, Szeley Cynthi és Lovrics Konzti (április végén)

Mattiauda Szanti, Gröber Berni, Szilvassy Ignác és Arcagni Sándor Őrsi foglalkozás alatt (május)

Négyen a fiú vezetői gárdából: Lányi András, Collia Niki, Demes Sanyi és Zöldi András (május)

Bonapartian Dini foglalkozás alatt (június 11)

Gröber Stefi, Mattiauda Luncsi, Jeffrey Teréz, Zaha Pauli és Arcagni Anikó a ZIK Ösztöndíjbizottság egyik rendezvényén (június 11)

A lányok a sátraikat takarítják (okt. 29)

Kerekes Cili (ZIK óvodafelelős) az 56-os megemlékezés után (október 30)

A fiúparancsnok (Kerekes Marci) rendezte a kajak egyik evezőjét (okt. 29)

Bonapartian Edi táncepróba előtt (okt. 29)

Áldásos és békés Karácsonyt kíván a HUFI és mindenkit szeretettel várunk december 31-én este a Hungáriában!

Petőfi Sándor

Fa leszek, ha fának vagy virága.
Ha harmat vagy: én virág leszek.
Harmat leszek,
ha te napsugár vagy...
Csak, hogy lényünk egyesüljenek.
Ha, leánya, te vagy a mennyország:
Akkor én csillagrá változom.
Ha, leánya, te vagy a pokol:
(hogy egyesüljünk) én elkárhozom.
(Szalkszentmárton,
1845. aug. 20. - szept. 8. között)
(Ennek a versnek a spanyolnyelvű változatát a SP rész címlapján találjuk meg! Szerk.)

A MAGYAR ESEMÉNYNAPTÁRT LÁSD A SPANYOL RÉSZ UTOLSÓ OLDALÁN (SP IV)

A ZIK tanári kara október 26-án este Papp Istvánéknál jött össze. A hagyományos tanévvégi vacsorán az évi munkáról beszélgettünk, fontolgattuk a jövőt. Különleges vendégeink voltak jelen: Ispánki Zsuzsa és Gyula gyerekei, Nicolette és Zoltán, akik Magyarországról látogattak ide, hogy szüleikkel töltsék szüleik argentinai félévének utolsó, szép napsütéses napjait. Zsuzsa komoly szakismerettel és jólélekkel, szeretettel dolgozott közöttünk, hálánkat fejeztük ki neki a sok jóért, amivel a ZIK óvodáját és, bővebben, az egész magyar közösséget megajándékozta. Mindkettejüket és nagyon kedves búcsúszavait mindnyájan szívünkbe zártuk: (GMJ)

Búcsúszavak

Idegenek voltunk, mikor ide jöttünk.
Nagyon, nagyon hamar mindent megszerettünk.
Ámultunk, bámultunk a sok újdonságon,
A távolságokon, az időjáráson ...
Nekünk tavasznak tűnt a tél, ami itt volt,
Hisz virágok nyíltak, és a fákon lomb volt!
Csodáltuk a vihart, a villámok fényét,
A csillagos eget és a Hold telését,
Mert ez itt nem olyan, mint amit megszoktunk.
Erről beszélgettünk, erről tanakodtunk.

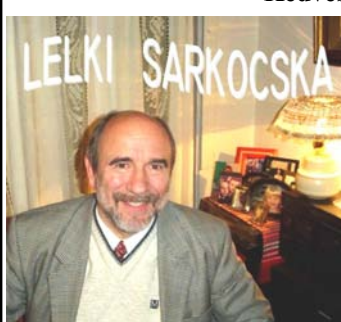
Ritka nagy szerencse, ami ért bennünket,
Mivel olyan érzés dobantja szívünket,
Hogy itt sok igazi baráttra találtunk,
Akiket örökre a szívünkbe zártunk.
Köszönjük a sok jót, a velünk törődést,
A jó hangulatot, meg a kényeztetést.
Ezekért mindketten oly hálásak vagyunk!
Reméljük, hogy nem egy életre búcsúzunk.
Kérjük a Jó Isten áldását tirátok
És jó egészséget!! - kedves, jó barátok!
Ispánki Zsuzsa és Gyula

Ispánkyné Zsuzsa és Terek Zsófi a Reformáció ünnepén

(Ezt a verset Zsuzsa szintén elmondta, amikor a Református Egyházban búcsúztak a gyülekezettől, ahova egész ittlétük alatt rendszeresen jártak. Szerk.)

Kedves Fiatall Barátaim!

Egyetlen szavát se higgyétek el a történelemnek, ha arról akar meggyőzni benneteket, hogy nem érdemes. Több mint érdemes: kötelező. Dolgozni, tenni, bízni, megőrizni, továbbadni. S talán van még, aki emlékszik rá: ...Kísértsen bármí, bármikor, szárnyas gödör, izsapsikoly, szelíd szabály vagy vad csoda, mindegy: csak fel ne add soha!

Szeretettel, Szőnyi Feri bácsi

SZEMELVÉNYEK A HUNGÁRIA (HKK) KÖNYVTÁR KATALÓGUSÁBÓL

(... amelyek közt még a HUFI-olvasók is találhatnak ínyükre valót!) Hivatalos órák: Péntekenként 19 - 21 óra.

- 436 Fekete István: Harangszó
- 490 Fekete István: Téli berek
- 607 Dickens: Nehéz idők. Karácsonyi ének
- 5106 Dávid Gyula - Veress Zoltán (szerk): A szétszórtság arénája - Négy égtáj magyar irodalmából
- 5107 Borbándi Gyula: Emigráció és Magyarország - Nyugati magyarok a változások éveiben 1985-1995
- 5108 Márai Sándor: Istenek nyomában
- 5109 Némethy Kessérű Judit: „Szabadságom lett a börtönöm”
- 5110 Dénes György: Egy komornyik vallomása
- 5111 Brett, Simon: Gyilkosság nyílt színen
- 5112 Simenon, Georges: Maigret csapdát állít - Maigret első nyomozása
- 5113 Christie, Agatha: Mrs. McGinty halott
- 5114/5 Zola: Plassans meghódítása I.-II.
- 5116 Chathó Kálmán: Kluger és társa
- 5117 Szöllősy Klára: Testvérek voltak
- 5118 Stone, Irving: Matróz lóháton (Jack London élete)
- 5119 Dell, E.M.: A sas útja
- 5120 Bohuniczky Szeffi: Három év
- 5149 Wass Albert: Karácsonyi üzenetek - A temető megindul
- 5151 Wass Albert: Minden verse

- Videokazetták...
- VK-307 Kutylám, Skip (F. Muñiz, D. Lane, L. Wilson) vígjáték
- VK-308 Abigél (Szabó Magda regénye alapján) TV film
- VK-309 Julianus (Kodolányi János regényéből). Koltay Gábor rendező (magyar-olasz VK-történelmi játékfilm)
- VK-310 Ámbár tanár úr (Koltai R., Dobó Kata) vígjáték
- VK-311 Az utolsó Mohikán (Daniel Day-Lewis) amerikai kalandfilm
- VK-312 A francia kapcsolat (Gene Hackman, F. Rey, R. Schneider)

előadjuk 2006-ban!

ZIK színház 2005

"Visszakérem az iskolapénzt"

vígjáték egy felvonásban

KALPAKIAN
DESDE 1922

VIAMONTE 777 - PATIO BULLRICH
UNICENTER - BUENOS AIRES DESIGN
- PLANTA INDUSTRIAL LA RIOJA -
OUTLET: VIAMONTE 700
KALPASERVICE: 4394-6400
TELÉFONOS: 4394-1285 / 4393-6023

"a fekete angyal"
az erdélyi forradalom
Ceausescu ellen
Mongyár színtársulat
2005 - 2007

TURUL

Av. Pte. Tte. Gral. J.D. Perón 2160
(1646) SAN FERNANDO
Prov. de Buenos Aires - Argentina
Tel.: (54-11) 4744-2771 Fax: (5411) 4746-1779
E-mail: turul@arnet.com.ar